

Mál nr. 13/2014
M og
V vegna ábyrgðartryggingar Reykjavíkurborgar vegna hundahalds X.

Tjón á hundi vegna atviks í Trönuhjalla í Kópavogi 10. desember 2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið 10. janúar 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 22. janúar 2014 ásamt tjónstilkynningu dags. 17. desember 2013 og höfnunarbréfi félagsins dags. 23. desember 2013.

Málsatvik.

Atvikum máls þessa er lýst í tjónstilkynningu frá M til V, dags. 17. desember 2013. Þar kemur fram að hundur M hafi stokkið út úr bíl hennar og að tveimur hundum sem voru nálægt. Annar þeirra tveggja hunda, sem M kveður hafa báða hafa verið í ól, hafi þá bitið hund M illa. Ekki liggur fyrir lýsing frá eiganda eða vörslumanni umræddra hunda (X) vegna atviksins eða hvor hundanna hafi valdið tjóni á hundi M en ekki verður ráðið af gögnum málsins að sérstakur ágreiningur sé um atvikin sjálf.

M telur að bæta eigi tjón hennar vegna sjúkrakostnaðar hundsins og byggir kröfu sína á 10. gr. samþykktar um hundahald í Reykjavík, en þar segir að í gildi skuli vera ábyrgðartryggingar vegna hunda á grundvelli heildarsamnings heilbrigðisnefndar sveitarfélagsins við tryggingafélag. Einnig segir í þeirri greina að ábyrgðartryggingin skuli ná til alls þess tjóns, sem hundurinn kunni að valda mönnum, dýrum, gróðri eða munum.

V vísar til þess að ekki hafi komið fram í málinu að tjón á hundi M sé vegna saknæmrar háttsemi X, sem er leyfishafi hunds sem vísað er til í tjónstilkynningu. V bendir á að ekki gildi hér á landi hlutlæg bótaábyrgð hundaeigenda og ekki sé hægt að skilja ákvæði 2. mgr. 10. gr. samþykktar um hundahald í Reykjavík með þeim hætti.

Álit.

Ljóst er af 10. gr. samþykktar um hundahald í Reykjavík að skylda til að kaupa ábyrgðartryggingarvernd hvílir á leyfishafa hunds. Ábyrgðartrygging hjá V, sem nær til X sem leyfishafa, tekur til skaðabótaskyldu X skv. þeim reglum sem gilda um slíkt í íslenskum rétti. X er því vátryggð í ábyrgðartryggingunni vegna tjóns sem hundur hennar kann að valda „mönnum, dýrum, gróðri og munum“, sbr. 2. mgr. 10. gr. samþykktanna. Til þess að háttsemi X sé skaðabótaskyld þarf sá sem verður fyrir tjóni að sýna fram á sök X. Til dæmis að vörslur X vegna hundsins hennar hafi ekki verið nægilega tryggar eða gáleysi sem lýtur að meðferð hundsins. Ekki gildir í íslenskum rétti hlutlæg bótaábyrgð, þ.e. ábyrgð án sakar, um hundaeigendur. Í þessu máli telst ekki sannað, af þeim gögnum sem liggja fyrir, að X hafi getað komið í veg fyrir tjónið eða sýnt gáleysi við vörslur hunda sinna, sem skv. lýsingu M sjálfrar voru í ól þegar atvikið átti sér stað ólíkt hundi M sem slapp frá henni. M á ekki rétt á skaðabótum úr ábyrgðartryggingu hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu hjá V.

Reykjavík 7. febrúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.